

MRF 2024.20

Planklagenævnets afgørelse af 28. februar 2024, j.nr. 24/00544

I genoptagelsessag om Planklagenævnets stadfæstelse af kommunes afslag på E's ansøgning om landzonetilladelse til yderligere tilførsel af jord i tidligere råstofgrav fandt nævnet, at det ansøgte ikke var omfattet af tidligere landzonetilladelse, da kommunen i flere tilfælde havde oplyst ansøger, at yderligere tilførsel af jord krævede ny landzonetilladelse. Den oprindelige afgørelse blev derfor fastholdt.

E havde i 2012 fået landzonetilladelse af Roskilde Kommune til tilførsel af uforurenet jord til beplantningsformål i en tidligere råstofgrav. E søgte senere landzonetilladelse til tilførsel af yderligere 150.000 m³ jord i den tidligere råstofgrav, hvilket kommunen den 11. oktober 2022 afslog med henvisning til, at den tidligere tilførsel af jord gik ud over, hvad kommunen havde givet tilladelse til, og kommunen vurderede, at yderligere tilførsel af jord ikke var nødvendig for den fortsatte omdannelse til naturområde. Afslaget blev påklaget til Planklagenævnet, der den 27. november 2023 (j.nr. 23/03028) stadfæstede kommunens afslag, idet nævnet fandt, at E ikke var bibragt berettigede forventninger om en ny landzonetilladelse som følge af den tidligere landzonetilladelse fra 2012 eller dispensationer fra jordforureningsloven meddelt af Region Sjælland. I januar 2024 anmodede E Planklagenævnet om genoptagelse af nævnets afgørelse med henvisning til, at nævnet ikke havde taget stilling til E's indsigelse om, om tilladelsen fra 2012 udgjorde et tilstrækkeligt planlægningsmæssigt grundlag for det ansøgte. Nævnet imødekom anmodningen om genoptagelse, idet nævnet ved en fejl ikke havde forholdt sig til, om det ansøgte var omfattet af landzonetilladelsen fra 2012. E gjorde under genoptagelsessagen gældende, at supplerende tilførsel af

jord skulle ske på baggrund af dispensation fra jordforureningslovens § 52, idet der allerede var meddelt landzonetilladelse i 2012, at tilladelsen fra 2012 ikke indeholdt en mængdemæssig begrænsning, og at der ikke var tale om ændret anvendelse, hvorfor tilførsel af yderligere jord ikke krævede landzonetilladelse. Kommunen udtalte over for nævnet, at kommunen ad flere omgange havde gjort E opmærksom på, at yderligere tilførsel af jord forudsatte landzonetilladelse, og at tilførsel af jord ikke var nødvendig for etablering af skov og natur på ejendommen og derfor måtte betragtes som deponering, hvorfor der var tale om ændret anvendelse, der krævede landzonetilladelse. Planklagenævnet (formanden) fandt, at der ikke var grundlag for at tilsidesætte kommunens vurdering af, at den ansøgte jordtilførsel krævede ny landzonetilladelse efter planlovens § 35. Nævnet lagde herved vægt på, at kommunen i 2020 havde meddelt E, at kommunen fandt, at tilførslen af jord til beplantningsformål omfattet af tilladelsen fra 2012 var gennemført, hvilket E ved disse lejligheder ikke var kommet med indsigelser mod. Efter nævnets opfattelse blev dette yderligere understøttet af, at E selv havde ansøgt kommunen om landzonetilladelse til yderligere tilførsel af jord. Nævnet kunne derfor heller ikke i denne omgang give medhold i E's klage.

Kommentar: Planklagenævnets genoptagelse af sagen var velbegrunderet, da det må anses for en fejl, at nævnet ikke i forbindelse med afgørelsen af klagen i november 2023 tog stilling til indsigelsen om, at det ansøgte var omfattet af tidligere landzonetilladelse, medmindre nævnet udtrykkeligt havde begrænset sin prøvelse efter planklagenævnetslovens § 4 a, stk. 2, der blev tilføjet ved lov nr. 417 af 25. april 2023. Med genoptagelsen er det noget uforståeligt, at Planklagenævnet ikke foretog en konkret fortolkning af indholdet af den tidligere landzonetilladelse for at bestemme dens rækkevidde. Nævnets henvisning til, at kommunen havde anført denne forståelse af den tidligere landzonetilladelse over for E, må anses for indholdstom, da dette jo var baggrunden for sagen.

Genoptagelse af Planklagenævnets afgørelse om stadfæstelse af afslag på landzonetilladelse til terrænregulering, sagsnr. 23/03028

Sag: 24/00544

Dato: 28. februar 2024

Planklagenævnet traf den 27. november 2023 afgørelse i en sag om afslag på landzonetilladelse til tilførsel af 150.000 m³ jord til tidligere råstofgrav på [a1], Roskilde

Ejendommens ejer har anmodet om genoptagelse af sagen.

Planklagenævnet genoptager sagen.

I denne afgørelse har Planklagenævnet herefter behandlet følgende spørgsmål:

- Om forholdet er omfattet af tidligere landzonetilladelse, og dermed ikke kræver ny tilladelse.

Planklagenævnet kan ikke give medhold i klagen over Roskilde Kommunes afgørelse af 11. oktober 2022 om afslag på landzonetilladelse til tilførsel af 150.000 m³ jord til tidligere råstofgrav.

Det betyder, at kommunens afgørelse gælder.

1. Genoptagelse

1.1. Planklagenævnets tidligere afgørelse

Planklagenævnet traf den 27. november 2023 afgørelse i en sag om afslag på landzonetilladelse til tilførsel af 150.000 m³ jord til tidligere råstofgrav på [a1], Roskilde

Planklagenævnet fandt, at klageren ikke havde en berettiget forventning om at kunne få landzonetilladelse til tilførsel af yderligere ca. 150.000 m³ jord som følge af kommunens landzonetilladelse i 2012 samt udeblevne bemærkninger til de af Region Sjælland meddelte dispensationer i 2016-2018. Planklagenævnet fandt endvidere, at kommunen ikke havde givet et bindende forhåndstilsag om en tilladelse som følge af de samme forhold.

Planklagenævnet fandt desuden, at det ansøgte ikke kunne anses for en nødvendig forbedring af den landbrugsmæssige drift af arealet, og at terrænreguleringen dermed krævede landzonetilladelse efter planlovens § 35, stk. 1. Planklagenævnet lagde herved vægt på, at der efter det i sagen oplyste ikke var nogen landbrugsmæssig drift på arealet og ikke påtænkes en sådan.

Planklagenævnet fandt endvidere, at der ikke var grundlag for at tilsidesætte kommunens vurdering af, at der ikke kunne gives landzonetilladelse til den ansøgte terrænregulering med tilførsel af yderligere ca. 150.000 m³ jord.

1.2. Anmodning om genoptagelse

1.2.1. Materiale til anmodning om genoptagelse

I sagen indgår følgende materiale fra ejendommens ejer: Anmodningen om genoptagelse af 11. januar 2024.

Ejendommens ejer har ved anmodningen om genoptagelse anført, at Planklagenævnet ikke har forholdt sig til klagerens selvstændige og væsentlige synspunkt om, at landzonetilladelsen fra 2012 udgør et tilstrækkeligt planmæssigt grundlag for den ønskede jordtilførsel.

1.3. Beslutning om genoptagelse

1.3.1. Generelt om genoptagelse

Planklagenævnet har kompetence til at tage stilling til, om der skal ske genoptagelse af en afgørelse, som nævnet tidligere har truffet.

Planklagenævnet har pligt til at vurdere, *om* en sag skal genoptages, hvis en part beder om det.

Planklagenævnet har desuden pligt til at *genoptage sagen* og vurdere den på ny, hvis en af følgende betingelser er opfyldt:

1. Hvis der er nye faktiske oplysninger af så væsentlig betydning, at der er en vis sandsynlighed for, at sagen ville have fået et andet resultat, hvis oplysningerne havde foreligget ved nævnets tidligere stillingtagen til sagen.
2. Hvis nævnet ved den tidligere behandling af sagen har begået væsentlige sagsbehandlingsfejl.
3. Hvis der er væsentlige nye retlige forhold, f.eks. hvis domstolene i en tilsvarende sag har underkendt nævnets fortolkning eller praksis.

1.3.2. Planklagenævnets vurdering

Planklagenævnet finder det korrekt, at nævnet ved den tidligere afgørelse ikke har taget stilling klagepunktet om, at det ansøgte er omfattet af landzonetilladelsen fra 2012 og dermed ikke kræver ny landzonetilladelse. Dette er en fejl, og nævnet har på den baggrund besluttet at genoptage sagen.

2. Sagens oplysninger

Klagesagen vedrører tilførsel af 150.000 m³ jord til den tidligere råstofgrav på matr.nr. [m1] og [m2] på [a2], 4000 Roskilde.

2.1. Afgørelsen, der er klaget over

Roskilde Kommune gav den 11. oktober 2022 afslag på landzonetilladelse til tilførsel af yderligere 150.000 m³ jord til den tidligere råstofgrav på matr.nr. [m1] og [m2] på adressen [a2], 4000 Roskilde.

Kommunen begrundede afslaget med, at den ønskede tilførsel af jord til beplantningsformål fra ansøgningen i 2012 er gennemført med mere end den tilladte mængde.

Kommunen vurderede, at yderligere tilførsel af jord ikke var nødvendig for, at området fremstår med naturpræg og for, at den fortsatte omdannelse til naturområde kan gennemføres.

Kommunen vurderede desuden, at det ikke vil have en udpræget positiv effekt på biodiversiteten at tilføre jord til området, idet biodiversiteten i et område har det bedst med så lidt regulering som muligt.

Kommunen bemærkede, at der under den foretagne besigtigelse ikke blev observeret tegn på egentlig miljøfarligt affald i overfladen og at der derfor ikke er miljømæssige begrundelser for yderlige jordpåfyldning i området.

3. Planklagenævnets bemærkninger og afgørelse

3.1. Planklagenævnets kompetence

Planklagenævnet kan tage stilling til en kommunes afgørelse efter planlovens § 35, stk. 1 (landzone), jf. lovens § 58, stk. 1, nr. 1.[1]

Planklagenævnet kan desuden tage stilling til retlige spørgsmål i forbindelse med en kommunes øvrige afgørelser efter planloven, jf. lovens § 58, stk. 1, nr. 3. Det er et retligt spørgsmål, om et bestemt forhold kræver landzonetilladelse.

3.2. Planklagenævnets vurdering

3.3. Krav om ny landzonetilladelse

3.3.1. Klagen

Afgørelsen er påklaget af ejendommens ejer.

Klageren anfører, at den supplerende tilførsel af uforurennet jord i den tidligere råstofgrav og deponi skal ske efter jordforureningslovens § 52, da der i 2012 er givet landzonetilladelse til den ændrede anvendelse af området.

Det anføres desuden af klageren, at en tilladelse efter planloven alene er relevant, såfremt det ansøgte har karakter af ændret anvendelse af ubebyggede

arealer. Klageren anfører, at der i 2012 blev meddelt landzonetilladelse til den ændrede anvendelse, og at kommunen herved har været af den opfattelse, at at tilførsel af jord ikke i sig selv ville have en planmæssig relevant påvirkning af landskabet, når terrænregulering, som følge af de tidligere aktiviteter på området, under alle omstændigheder var nødvendig.

Slutteligt anfører klageren, at kommunen i forbindelse med udvidelsen med 155.000 m³ jord i 2017/2018 forholdt sig konkret til, om den yderligere tilførsel og den tilhørende terrænregulering krævede ny landzonetilladelse. Konklusionen var, at yderligere planlovstilladelse ikke var nødvendig.

3.3.2. Kommunens bemærkninger til klagen

Kommunen har i bemærkningerne af 6. marts 2023 til klagen bl.a. anført, at tilladelsen fra 2012 omfattede en begrænset terrænregulering af 3 ud af 4 delområder på ejendommen, som beskrevet i en vedlagt profilskitse, tilførsel af op til 0,5 m uforurennet jord i alle 4 delområder til brug for tilplantning af skov (efter terrænreguleringen) og etablering af veje og spor i den kommende skov. Kommunen har vurderet den tilladte jordmængde som svarende til ca. 180.000 m³ jord.

Det fremgår endvidere, at kommunen den 1. april 2020 tog kontakt til ejeren og oplyste, at regionen havde gjort kommunen bekendt med ejerens ansøgning om at tilføre yderligere 205.000 m³ jord til ejendommen. Kommunen gjorde her opmærksom på, at landzonetilladelsen fra 2012 var udnyttet, og at en yderligere tilførsel ville kræve en ny landzonetilladelse.

Kommunen kontaktede herefter ejeren og oplyste, at landzonetilladelsen fra 2012 ansås for udnyttet og at tilkørsel af supplerende mængder til området kræver en ny landzonetilladelse. Dette blev gentaget efterfølgende i forbindelse med et møde.

Den 2. april 2020 blev der afholdt et møde mellem grundejerens rådgivere, regionen og kommunen. Af mødereferat af 6. maj 2020 fremgår det, at kommunen på dette tidspunkt var af den opfattelse, at yderligere tilførsel af jord krævede ny landzonetilladelse.

Kommunens udmelding var genstand for yderligere korrespondance mellem parterne i juni-juli 2020, men kommunen fastholdt synspunktet om, at yderligere

tilførsel krævede ny landzonetilladelse.

Kommunen bemærkede desuden, at tilladelser fra regionen ikke kan erstatte en landzonetilladelse efter planloven.

Det fremgår endvidere, at kommunen den 26. juni 2020 gjorde ejeren opmærksom på, at regionens dispensation til tilførsel af mere jord var landzonetilladelsen uvedkommende, samt at ejeren havde ansvaret for at overholde de forskellige tilladelser.

Kommunen bemærkede, at jord der ikke er nødvendig for etablering af skov og natur på ejendommen, betragtes som deponi, der er en ændret anvendelse, der kræver ny landzonetilladelse.

Endvidere fremgår det, at kommunen af Region Sjælland den 15. februar 2018 blev gjort bekendt med ønsket om dispensation fra jordforureningsloven § 52 til modtagelse af 155.000 m³ ren intakt jord, hvorefter kommunen gjorde ejeren af ejendommen, opmærksom på, at landzonetilladelsen fra 2012 var fuldt udnyttet og at yderligere tilførsel af jord udløste krav om ny landzonetilladelse.

Det fremgår desuden af kommunens bemærkninger til klagen, at kommunen ikke på noget tidspunkt har givet landzonetilladelse til tilførsel af jord eller råstofmaterialer med terrænreguleringsformål, og det ønske som ejeren udtrykker i ansøgningen om landzonetilladelse fra 2021, beskriver netop dette.

3.3.3. Planklagenævnets vurdering

Planklagenævnet finder, at der ikke er grundlag for at tilsidesætte kommunens vurdering af, at det ansøgte kræver ny landzonetilladelse efter planlovens § 35, stk. 1.

Nævnet lægger herved vægt på, at kommunen i 2020 meddelte klageren, at den ønskede tilførsel af jord til beplantningsformål omfattet af ansøgningen/tilladelsen fra 2012 måtte anses for gennemført, og at yderligere jordtilførsel ville kræve ny landzonetilladelse. Det fremgår af sagens oplysninger, at kommunen ved flere senere lejligheder har fastholdt dette synspunkt. Det fremgår ikke af sagens oplysninger, at klageren har klaget over kommunens vurdering på daværende tidspunkt. Dette understøttes endvidere af, at den konkrete sag er påbegyndt ved en ansøgning fra klageren om landzonetilladelse.

4. Afsluttende bemærkninger

Planklagenævnet kan ikke give medhold i klagen over Roskilde Kommunes afgørelse af 11. oktober 2022 om afslag på landzonetilladelse til tilførsel af yderligere 150.000 m³ jord til den tidligere råstofgrav på matr.nr. [m1] og [m2] på adressen [a2], 4000 Roskilde.

Afgørelsen er truffet af formanden på nævnets vegne, jf. § 4 i lov om Planklagenævnet.^[2]

Planklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 3, stk. 3, i lov om Planklagenævnet. Eventuel retssag til prøvelse af afgørelsen skal være anlagt inden 6 måneder, jf. § 3, stk. 4, i lov om Planklagenævnet.

[1] Bekendtgørelse af lov om planlægning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1157 af 1. juli 2020 med senere ændringer.

[2] Lov nr. 1658 af 20. december 2016 om Planklagenævnet med senere ændringer.

Lovområder:

Planloven, landzone (efter 1. februar 2017)